

NIET TE MISSEN

THEATER
VR 27/05 - ZO 29/05

Ben Segers in de Bourla

De acteurs van Olympique Dramatique werken af van het seizoen met Alex Van Warmerdam. In zijn stuk *Het Getekende*, nu weer in de Bourla, herkent u Tom Dewispelaere, Ben Segers en Geert Van Ranst-berg. (14) www.theaterhuis.be

Schilders thuis op het Zuid

Nabij het Museum van Srhone kunsten wordt zondag de twaalfde editie van Lambermontmartre op gang gelokken. Tientallen schilders en tekenaars prijen hun werk aan. Muziek is er van Croque Maouchic. (14) www.lambermontmartre.be

BEURS
ZO 29/05

SPORT
ZO 29/05

Hindernissenloop in stadscentrum

De StrongmanRun is een van de oudste hindernissenlopen ter wereld. Meestal vindt de wedstrijd plaats op een apart parcours. In Antwerpen doorkruisen de deelnemers vrijdag voor de eerste keer een stadscentrum. De lopers leggen een parcours van 20 of 28 km af met start en finish aan Park Spoor Noord. Verspreid over de binnenstad moeten de lopers meer dan twintig hindernissen overwinnen. Supporters kunnen hen langs het hele parcours moed inspoken. (14) www.sport.be/strongmanrun

PARTY
ZA 28/05

Radio Modern in De Roma

Radio Modern kan zich voor zijn zetro swingfeesten geen beterr decor denken dan De Roma. Dancng Sophie lerift u zaterdag de basis van de danspassen van toen. Live brengt Jackson Sloan & The Rhythmicones rhythm 'n blues. The Buppies' Benvis Brothers nemen het over aan de draaitafels. (14) www.deroma.be

KLASSIEK
VR 09/05

Kinderkoor zingt Mahler 3

Van Mahlers negen symfonieën is de derde de langste, maar meestal ook zijn meest omvattende. In dit singel bricht Edo de Waart vanavond de filharmonie door dit meesterwerk. Ook het Kinderkoor van de Vlaamse Opera is van de partij. (14) www.filharmonie.be

Gratis in Antwerpen

www.qva.be/gratisinantwerpen

KLAPPER VAN DIT WEEKEND ZA 28/05 - ZO 05/06

3x Ravel bij Ballet Vlaanderen

FABIOLA DANST

Ravel driemaal anders, dat is het opzet van de seizoenafsluiter van Ballet Vlaanderen. Uitschietor is een creatie van de jonge choreograaf Jeroen Verbruggen (33), gestoeld op de band tussen Fabiola en Boudewijn.

"Als herinnering aan mijn thuishud hing op het toilet van mijn huis in Frankrijk een aanstiepotlet van koningin Fabiola. Toen ik de kans kreeg om een choreografie te maken voor Ballet Vlaanderen, was de inspiratie ving gevonden."

Aan het woord is de Vlaamse danser en choreograaf Jeroen Verbruggen. Na zijn opleiding aan de Antwerpse Stedelijke Balletschool, ging hij tussen 2001 en 2003 aan de slag als danser bij het toenmalige Koninklijk Ballet van Vlaanderen. Daarna volgde een periode van tien jaar als danser bij het prestigieuze Ballet de Monte Carlo. "We hebben er in 2004 in Memoriam gecreëerd, de eerste klassieke choreografie van Ndi Layli Cherkoua", vertelt Jeroen Verbruggen. "En twee jaar later ook nog zijn *Mea Culpa*. Naast het klassieke oeuvre, dansten we er vaak hedendaagse werken. Zo is de goesting om zelf stukken te maken gegroeid. Twee jaar gele-

den heb ik de compagnie verlaten om aan de slag te gaan als zelfstandig choreograaf."

Die carrièrevending lijkt voor Verbruggen goed uit te pakken. In 2006 wachten hem zes creaties, waaronder *Ravels Pavane pour une infante défunte* en *Ma Mère l'Oye*. "Ik was al lang geïnteresserd door de spirituele liefde tussen koningin Fabiola en koning Boudewijn. En waar kon ik mijn choreografie over het koninklijke koppel beter ontwikkelen: dan bij een Belgisch huis?"

TWAALF SPROKKJES

Als choreograaf heeft Jeroen Verbruggen een voorliefde voor verhalen over opgroeien en puberteit. De laatste biografie over koningin Fabiola, *Een meisje van 80 jaar*, past dan ook volledig in zijn kraam. "Ravel zelf zei dat zijn *Pavane* niet gaat over een dode prinses, maar over een levende die afstand doet van haar prinsessenleven om op te kun-

nen groeien. De titel van het tweede stuk, *Moeder de Lams*, verwijst naar Fabiola als 'moeder der Belgen' maar ook naar het sprookjesboek dat ze schreef. Dat boek uit 1961 bevat twaalf sprookjes, waarvan het vijfde, *De Franse Waterlelies*, in de Efteling is uitgebeeld. Fabiola was een danser met fantasie. In *Ma Mère l'Oye* komt haar hoop haar overleden echtgenoot terug te zien tot uiting."

De spirituele liefde tussen het koningspaar is een diepere laag in de choreografie. "Hun liefde was een sprookje. Fabiola schreef het van burgermeisje tot koningin. Ik denk dat ze zich inbeelde dat Boudewijn er na zijn dood nog was. Zij zag hem niet meer, maar kon hem spiritueel nog voelen. Die spirituele liefde, die hun persoonlijke verhaal overslijt, is het hoofdthema in het werk", aldus Verbruggen.

Met zijn
allen naar
buiten voor
Dag van
het Park

GROEN
ZO 29/05

Met als thema 'Het park, gelukkig dichtbij' wordt het groen dicht bij ons gepromoot tijdens de Dag van het Park. Het Vriesshof in Kanst stroomt u zowel zaterdag als zondag op pad. Zo kunt u er op vleezmuséeexcursie of op zoek gaan naar nachtvlieders. Op de bezoekersmarkt smuïkt u tussen de infostands met een vleugje folk op de achtergrond, terwijl de kinderen zich uitleven in activiteiten op maat. Het Vrijbroekpark in Meebeke wordt zondag omgetoverd in een karnis. In het Rivierenhof vindt dan een picknick plaats tussen 11 en 13.30u. (td)
www.natuurenbos.be

AL GEZIEN
VR 27/05 - TO 19/06

Collega's blijven werken

De voorstelling begon met de originele tunc en een cijns versie van de bekende generiek, waarbij de hoofdrollen knies aangevuld en hun paspoort wordt getoond. Een briljante vondst, want er glag een gulf van herkenning door het publiek, die iedereen onmiddellijk in de sfeer van *De Collega's* bracht. Een al even goed idee bleek het om de castleden de megalopolitane televisieset van de toenmalige NRT te laten herbeleven. Acteurs geven logischerwijze hun eigen toets aan een rol, maar in dit geval verwacht het publiek de vertrouwde figuren terug te zien. Het bleek bij de première meteen een schot in de moos. Met de ogen dicht hoorde je gewoon Jaak Van Aasche als opsteller Jean De Pesser. Van bij de eerste 'Miroir mouise' had Yvan Van den Branden als Philémon Pesser het publiek op zijn hand nieuwar. En je voelde gewoon hoe het publiek zich vertoekelde zoden biosventure Verrastenhove, sublim gespeeld door Dick Van Vaeckenbergh, blunestapre met zijn ale bepaald smcho manier van spreken en stapen, natuurlijk gewapend met een tasje kleinijke collega's die geen klop uitsteken en op kantoor verbaal met elkaar in de clinch gaan, elk met zijn eigen kleine kantjes. In het eerste deel bracht deze grappige voorstelling plezier wat het publiek verwacht. Het tweede luik ging er iets moeilijker in. De collega's zitten niet meer op het kaanon en tijdens het uit de hand lopende freest van Pesser wordt de humor steeds scherper en tonen de aanwezigen zich steeds meer van hun minder goetie kant. En eigenlijkwijze de collega's toch eyen publiek blijven vinden. (juw) www.bip.be

Jeroen Verbruggen, foto walt sties

Sid Larbi Cherkaoui, foto walt sties

Maurice Béjart, foto walt sties

uit Mr
Mère
l'Opéra
Bruxelles

KAPSEL IN KANT

De spirituele liefde komt ook tot uiting in de kostuums van de hand van Tim van Steenberghe. "Omdat Fabiola zich in de rouwperiode bij Boudewijns overlijden zo voornam in het wit hield, kiesten we deels voor die tint. Ook koningsblauw, Fabiola's lievelingskleur, komt van bod. Haar iconische kapsel werd door Tim van Steenberghe vertaald naar een kantien hoofddeksel met Spaanse wiwing. De multiterane homaf van Fabiola bleek bovendien ook goed te sporen met Ravels muziek, die zijn oeuvre knidde met Spaanse invloeden."

Fabiola en Boudewijn komen als aparte personages in Verbruggens halie aan hul, net als een schijn van de overleden koning. "De Purvone luidt Mr Mère in, met een pas-de-deux van het koningspaar. Verschillende episodes in hun leven, eindigend met Boudewijns dood, vinden een vertaling in dans.

Mr Mère l'Opéra wordt een zoektocht van de koningin die haar dood wnet nalenen. De wals die ze dans, is een wals met de schijn van Boudewijn."

RAVELS BOLÉRO

Jeroen Verbruggens stukken staan in deze productie van Ballet Vlaanderen naast ander werk van Ravel, vertaald door choreografen van verschillende generaties. Sid Larbi Cherkaoui (40) creëert een nieuw werk *Exhibition* op Modest Moezongski's pianosuite *Schilderijen* uit een tentoonstelling in de orkestratie van Ravel. De artistiek directeur van Ballet Vlaanderen interpreteert de 'schilderijen' niet letterlijk. *Exhibition* wordt een ballet voor een twintigtal dansers die een spel spelen van in en uit leders stappen, een spel van kijken en bekeken worden.

Tot slot krijgt Ballet Vlaanderen de eer om de legendarische *Boléro* in de opzwepende

choreografie van Maurice Béjart (1927-2007) op te voeren. Op de hypnotiserende *Manken van Ravels Boléro* zien we een danser op een tafel. Rond hem zitten veertig mannen die langzaam mee bewegen. Ballet Vlaanderen zal de *Boléro* presenteren met afwisselend een mannelijke en een vrouwelijke solist.

De muziek in de operagebouwen van Antwerpen en Gent en het Brugse Concertgebouw wordt live uitgevoerd door het Symfonisch Orkest Opera Vlaanderen onder leiding van Yannis Pouspourikas.

IESE DEWIEVER

• Ravels operaprogramma Ballet Vlaanderen, van 28/05 tot 05/06 in Opera Newmarket, op 08/06 in Concertgebouw Brugge en van 16 tot 25/06 in Opera Gens. www.operaantel.be

Geniet u mee?

Genieten. Dat is wat wij u met deze uitdaging veel ultijs graag laten zien. Genieten van het weekend, dat voor u toch ook op vrijdag begint? Tips, aanbevelingen en/of vragen misten naar info@concertgebouw.be

Hoofdstad: Kite Vlaanderen

Coördinatie: Iese Dewiever

'Idomeneo', een gitzwart prentenboek

Guy De Wille - 23/05/2016

Even situeren

De 24-jarige Mozart scoorde zijn eerste succes met een ernstige speek gebaseerd op een verhaal uit de Klassieke Oudheid.

Een mythe waarin de mens ten prooi is aan het humeur van veelzinnige goden, zich geen bijl weet met zijn persoonlijke verantwoordelijkheden en zijn eigen lot meestal in handen darta te nemen.

Opera Vlaanderen vond een alternatieve, in de moderniteit badende invalshoek bij regisseur David Bösch.

Het drama gaat terug naar de Trojaanse oorlog waarin de Kretaïsche koning Idomeneo vecht aan de zijde van Agamemnon. Als tijdens zijn terugreis schipbreuk dreigt belooft hij de god Neptunus het eerste levende wezen dat hij op het vasteland ontmoet te offeren.

Tot zijn ontzetting is dit zijn zoon Idamante. Idomeneo probeert de goden om de tuin te leiden en zo dit onmenselijke zandoffer te ontlopen. Hij stuurt Idamante, samen met zijn officiële verloofde Elettra, weg om haar op de troon van haar verloren koninkrijk te helpen. Dit, de Trojaanse beleids van Idamante die hem tot algemene verzoening inspireerde, laat hij onmiddellijk op het eiland achter.

Een zeemonster blijft echter vernieling zaaien op het eiland. Zelfs als Idamante erin slaagt het te vernietigen, keert de rust niet terug. De koning maakt dan ook zijn eed en de goden openbaar. Idamante smeekt zijn vader hem te doden, Dit wil zijn plaats innemen.

De stem van Neptunus komt tensel als een deus ex machina de troon van de liefde verkondigen. De koning moet zijn troon afstaan aan zijn zoon, die Dit tot vrouw zal nemen.

Eenzijdig

Een goed, al goed zou je zo denken maar dat is buiten de regisseur gerekend. De Duitse Bösch bracht ons in 2014 een onvergetelijke 'Elektra' en ook in 'Idomeneo' trakt hij de kaart van het familiegevecht.

Geen historische of politieke referenties maar het hier en nu met een nogal eenzijdig perspectief. Hoe een onschuldige, onwetende jongen het verhaal onwaart. We zijn getuige van de persoonlijke tragedie van de koning en nevenszeker van de ontzaggelijke verhouding tussen een wanhopige vader en een zoon die nog in de puberteit verkeert.

Scenografisch oogt dat alles heel overtuigend. Bösch kadert het verhaal in een beangstigende avonturenboekesthetiek: donkerzotte doch soms louter illustratieve animatie geeft de opmaat en wordt continue annalspellen overgeschiedwd door de daem der goden, storm en bloed.

De rockmachine spijwt ondertussen bijna onbegrijpelijk mist en rook. Het slotclimax gaat achter over de schreef: de gruwel van the living dead op een dodenakker laten geen happy end meer toe en de atypische prikkeling kataboliteem Idamante in een klap naar vroeg volwassenheid.

Niet een teveel van het genre denk je na een centifloed aan visuele vondsten en efficiënte toneel-effecten, maar vanuit een modern dramaturgisch oogpunt perfect verdedigbaar.

Eindoordeel: **★★★★**

Mooi ensemble

Lothar Odinius (Idomeneo), Maria Kataeva (Idamante), Mesmik Torosyan (Dit) en Nicole Chevalier (Elettra) vormen een uitstekend kwartet.

Vocaal perfect in harmonie kunnen ze elkaar elk hun plaatsje in Bösch' depressieve, naaktloze duisternis. Maestro Paul McCreeah houdt de leugels stevig in handen en vindt een mooie balans tussen het inneme en het dramatische.

Waar nodig laat hij de solisten de bovenzhand halen zonder het koor echter letterlijk en figuurlijk in de schaduw te stellen. Zonder meer een dinget die de geest van de jonge Mozart ademt.

Een minpuntje: de pianoforte die de recitatieven begeleidt eindt er eens een te prominente rol op en leidt de aandacht af van de zangers.

Praktisch

In Opera Vlaanderen Gent op 24 en 25 mei om 19u30.

Info en kaarten: via 070/22 02 02 en op www.operavlaanderen.be

Wat is jouw mening?

0 reacties
(nog geen andere meningen)